Η ΛΑΜΨΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ!.

Στο Πολυτεχνείο ένας μικρός λαός έδειξε πόσο είναι δυνατός! Η νεολαία εκείνης της εποχής, ενωμένη με το λαό, εναντιώθηκε στην προσπάθεια μασκαρέματος και «φιλελευθεροποίησης» της χούντας, όπως εναντιώνεται και σήμερα η νεολαία στην κατάργηση του ασύλου και στην απαξίωση της δωρεάν και δημόσιας παιδείας. Πριν από 46 χρόνια ήταν η εξέγερση του Πολυτεχνείου που ταρακούνησε συθέμελα τη χούντα των συνταγματαρχών, που στη συνέχεια, μετά και το πραξικόπημα στην Κύπρο, κατέρρευσε.
Σήμερα η νεολαία βρίσκεται και πάλι μπροστά
και αντιστέκεται, μαζί με τον εργαζόμενο λαό, ενάντια στον αυταρχισμό και το σκοταδισμό της ακροδεξιάς κυβέρνησης της ΝΔ, που επανήλθε με ακραίες επιθέσεις σε κοινωνικά δικαιώματα και ελευθερίες: με εφόδους της αστυνομίας σε πανεπιστημιακούς χώρους ασύλου, αλλά ακόμα και σε σινεμά και κέντρα διασκέδασης· με βίαιες εκκενώσεις καταλήψεων προσφύγων· με νέες Αμυγδαλέζες και νέα αντιπροσφυγικά μέτρα· με ξεγύμνωμα, ξυλοδαρμό και εξευτελισμό αγωνιστών στα αστυνομικά τμήματα. Αυτό που ολοφάνερα επιδιώκουν είναι να βάλουν με τα ΜΑΤ ξανά την κοινωνία στο γύψο και να της επιβάλουν την αφωνία, με συνοδεία την τσίκνα ρατσιστικών μπάρμπεκιου, εμπρηστικών δηλώσεων υπεράσπισης της αστυνομικής βίας από τσεκουροφόρους υπουργούς και δημοσιογράφους που μυρίζονται αίμα και ψάχνουν για νέους Γρηγορόπουλους.

Όλα αυτά όμως δεν αποδεικνύουν τίποτε άλλο παρά τη γύμνια και την αδυναμία της κυβέρνησης της ΝΔ και του αστικού συστήματος συνολικά. Δεν θέλουν και δεν μπορούν να ελαφρύνουν οικονομικά την πλειοψηφία του λαού, γι' αυτό προσπαθούν να δείξουν πυγμή επιβάλλοντας «το νόμο και την τάξη» εκεί όπου νομίζουν πως τους παίρνει. Δεν θα τους περάσει!

Η «κανονικότητά» τους σημαίνει φτώ χεια και καταστολή για τους πολλούς

Ύστερα από τόσα χρόνια μνημονιακής πολιτικής που πιστά στήριξε, ψήφισε κι εφάρμοσε το σύνολο των αστικών κυβερνήσεων ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, τα στοιχεία δείχνουν ότι στην Ελλάδα, το 2017 το πλουσιότερο 20% του πληθυσμού κέρδιζε 6,1 φορές περισσότερα από το αντίστοιχο φτωχότερο 20%. Το 2010, προτού εφαρμοστούν οι μνημονιακές περικοπές σε μισθούς και με την ανεργία ακόμα συγκρατημένη, η ψαλίδα ήταν μικρότερη, στο 5,6. **Τα μνημόνια έκαναν τους πλούσιους πλουσιότερους, μετακυλώ ντας τα βάρη της κρίσης στην εργαζόμενη πλειοψηφία.**

Το 2008 το ποσοστό του πληθυσμού που βρισκόταν σε κατάσταση φτώχειας ανερχόταν στο 20,1%, όμως τα τελευταία χρόνια έχει εκτοξευτεί στο 46-7%, ενώ τα κριτήρια για να θεωρηθείς φτωχός έχουν γίνει πολύ αυστηρά. Το 2018 το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα ήταν 19,3% στο σύνολο του ενεργού πληθυσμού, και στους νέους στο 39,9%, ποσοστά υπερδιπλάσια από της υπόλοιπης Ευρώπης. Επιπλέον, τον Οκτώβρη του 2019 σημειώθηκε ρεκόρ απολύσεων και υπογραφής συμβάσεων μερικής απασχόλησης. Όλ' αυτά δείχνουν ότι **δεν επιστρέφουμε σε καμιά κανονικότητα, η «κανονικότητα» προσαρμόζεται στην αυξανόμενη φτώ χεια μας!**

Οι υποθέσεις
NOVARTIS
,
SIEMENS
,
NOOR
1 είναι μερικά μόνο από τα σκάνδαλα που κουκουλώνονται τεχνηέντως, αν και υπολείπονται μπροστά σ' αυτά που θα ακολουθήσουν με το σχεδιαζόμενο κύμα ιδιωτικοποιήσεων (ΔΕΗ, σύστημα υγείας και ασφάλισης, παιδεία), όπως και με την κατάργηση των ΣΣΕ και του δικαιώματος στην απεργία, το χτύπημα του συνδικαλισμού, το ηλεκτρονικό φακέλωμα, τον περιορισμό των διαδηλώσεων. Αλλά υπάρχουν και τα ακόμα μεγαλύτερα σκάνδαλα: αυτά των μνημονίων 1,2 και 3, για τα οποία συνυπεύθυνο είναι ολόκληρο το πολιτικό προσωπικό, από τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τα δεκανίκια τους μέχρι το ΣΥΡΙΖΑ. Το ΣΥΡΙΖΑ που τους νομιμοποίησε και τους ανάστησε πολιτικά όταν είχαν πέσει σε πλήρη ανυποληψία στη συνείδηση ευρέων λαϊκών στρωμάτων και συντέλεσε στη συντηρητικοποίηση της κοινωνίας με το «Δεν υπάρχει εναλλακτική», μιλώντας δήθεν στο όνομα της αριστεράς.

Ο λαός δεν έχει τίποτα καλό να περιμένει από αυτό το σάπιο κλεπτοκρατικό σύστημα και τους πολιτικούς του εκπροσώπους. Μόνο καταστολή, λιγότερα δικαιώματα, περισσότερα χαράτσια, εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις, χειροτέρευση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής με τις εξορύξεις σε βουνά και θάλασσες, χωματερές, μείωση του ελεύθερου χρόνου και χώρου για τους πολίτες και σκανδαλώδεις παραχωρήσεις στο κεφάλαιο και τους «επενδυτές», που επενδύουν τζάμπα με δικά μας χρήματα μέσω των τραπεζών. Μαζί μ' αυτά, η πλήρης στήριξη κι ευθυγράμμιση της κυβέρνησης -νυν και πρώην- και της ντόπιας ολιγαρχίας με την πολιτική των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ, είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη. Αυτοί είναι που υποδαυλίζουν τους εθνικισμούς, δημιουργούν αναταραχές, προετοιμάζουν τους επόμενους πολέμους. Υποδαυλίζουν τους εθνικισμούς, δημιουργούν αναταραχές,

προετοιμάζουν τους επόμενους πολέμους.

Η ΕΕ είναι σφαγείο για τους λαούς και είναι υπεύθυνη για την περαιτέρω φτωχοποίηση της χώ ρας μας. Διεκδικούμε τη **διαγραφή του χρέους, τη ρήξη και την αποδέσμευση από το ευρώ και την ΕΕ, την κρατικοποίηση όλων των μεγάλων επιχειρήσεων κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων**
. Αυτή είναι η μόνη ρεαλιστική λύση για να βγούμε από την κρίση.
Μια κρίση δομική και παρατεταμένη
, όπου οι αναιμικοί δείκτες δεν υπόσχονται ανάκαμψη αλλά δείχνουν νέα παγκόσμια ύφεση, ενώ τα ανεπαρκή οικονομικά εργαλεία της ποσοτικής χαλάρωσης έχουν δείξει τα όριά τους.

 Ο δρόμος των λαώ ν είναι ο επαναστατικός!.

Κατά τη διάρκεια της χούντας ήταν και τότε αρκετοί αυτοί που μιλούσαν εκ μέρους της «αριστεράς» και των «προοδευτικών» δυνάμεων για «ρεαλιστικές» λύσεις, καθώς θεωρούσαν τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό παντοδύναμο και τη σιδερόφρακτη φασιστική βία της δικτατορίας ανίκητη. Γι' αυτό άλλωστε οι εκπρόσωποι του ρεφορμισμού τότε είτε έσπευσαν να συμμετάσχουν στις χουντοεκλογές του Μαρκεζίνη, είτε κατήγγειλαν την κατάληψη του Πολυτεχνείου ως προβοκάτσια. Όμως, οι δυνάμεις της νεολαίας και του λαού που αρνήθηκαν να συμβιβαστούν, πήγαν κόντρα στη λογική της ήττας και της υποταγής. Έτσι έγινε η κατάληψη που οδήγησε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου από τις δυνάμεις του επαναστατικού κινήματος και του λαού – με την ιδιαίτερη συμβολή του ΕΚΚΕ και της ΑΑΣΠΕ. Η εξέγερση αυτή, μετά και την προδοσία στην Κύπρο, οδήγησε στην πτώση της λαομίσητης χούντας. Παρόμοια είναι τα διδάγματα που έχουμε να αντλήσουμε και από τη Λατινική Αμερική, από τη Χιλή του Αλιέντε μέχρι τη Βενεζουέλα του Μαδούρο και τη Βολιβία του Μοράλες. Αποδεικνύεται πως δεν υπάρχουν περιθώρια «ολίγον καπιταλισμού και ολίγον σοσιαλισμού», ότι **ο δρόμος των λαώ ν είναι ο επαναστατικός!**

Ας αναζητήσουμε έμπνευση και αισιοδοξία από τις επαναστατικές παραδόσεις του λαού μας για να πάμε κι εμείς κόντρα στη λογική της ήττας και της υποταγής, κόντρα στις δήθεν «εφικτές» λύσεις, που μόνο περισσότερη φτώχεια φέρνουν. Ας αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, με σοβαρότητα, με οργάνωση και αυτοπεποίθηση, για να πάρουμε πίσω τη ζωή μας. Τότε, οι αντιφασιστικοί αγώνες και οι θυσίες του λαού, με τις χιλιάδες συλλήψεις, τις εξορίες και τα βασανιστήρια, με τους 88 επίσημα νεκρούς και τις χιλιάδες τραυματίες του Πολυτεχνείου δεν θα έχουν πάει χαμένοι. Όσο οι επαναστατικές δυνάμεις είναι διάσπαρτες και στηρίζονται στο αυθόρμητο, χωρίς να

δίνουν συγκροτημένη, προγραμματικά ολοκληρωμένη και αξιόπιστη έκφραση, θα είμαστε σε κατάσταση άμυνας, την ώρα που οι συνθήκες είναι παραπάνω από ώριμες.
Ας αγωνιστούμε για μια κοινωνία όπου δεν θα υφίσταται η εκμετάλλευση του ανθρώ που από άνθρωπο. Είναι αναγκαίο. Είναι εφικτό!